

SFS 2001:15

Utkom från trycket
den 13 februari 2001

Förordning om ändring i förordningen (1997:898) med instruktion för Ekobrottsmyndigheten;

utfärdad den 25 januari 2001.

Regeringen föreskriver i fråga om förordningen (1997:898) med instruktion för Ekobrottsmyndigheten

dels att 1 och 2 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i förordningen skall införas tre nya paragrafer, 16–18 §§, samt närmast före 16 § en ny rubrik av följande lydelse.

1 § Ekobrottsmyndigheten är en åklagarmyndighet för bekämpning av ekonomisk brottslighet. Ekobrottsmyndigheten svarar för frågor om samordning och andra åtgärder mot den ekonomiska brottsligheten i den utsträckning som följer av denna förordning, andra författningar eller regeringens beslut.

Ekobrottsmyndigheten ansvarar dessutom för samordningen av de nationella åtgärderna mot bedrägerier, missbruk och annan oegentlig och ineffektiv hantering och användning av EU-relaterade medel i landet. Ekobrottsmyndigheten är kontaktmyndighet till EU-kommissionens bedrägeribekämpningsbyrå (OLAF).

2 §¹ Vid Ekobrottsmyndigheten handläggs följande mål.

1. Mål som hänför sig till Stockholms län, Västra Götalands län, Skåne län, Hallands län eller Gotlands län och

– som avser 11 kap. brottsbalken, lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelser m.m., skattebrottslagen (1971:69), aktiebolagslagen (1975:1385), lagen (1990:1342) om insiderhandel eller lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument, eller

– vars handläggning annars ställer särskilda krav på kännedom om finansiella förhållanden, näringslivsförhållanden, skatterätt eller liknande.

2. Mål som avser 9 kap. 1–3 §§ brottsbalken om gärningen rör EU:s finansiella intressen samt 9 kap. 3 a § brottsbalken.

3. Mål som lämpligen bör handläggas vid Ekobrottsmyndigheten med hänsyn främst till att målet rör kvalificerad ekonomisk brottslighet som har nationell utbredning eller internationell anknytning eller är av principiell natur eller av stor omfattning. Sådana mål får övertas av Ekobrottsmyndigheten efter framställning från annan åklagarmyndighet.

¹ Senaste lydelse 1999:352.

Om ett mål rör både brottslighet som avses i punkterna 1–3 och annan brottslighet (blandad brottslighet), handläggs målet vid den åklagarmyndighet där det med hänsyn till omständigheterna är lämpligast.

Är det osäkert var ett mål skall handläggas, avgörs frågan av Riksåklagaren.

I de län där Ekobrottsmyndigheten inte har ansvaret för åklagarverksamheten samordnar Ekobrottsmyndigheten under Riksåklagaren verksamheten som rör ekonomisk brottslighet.

EU-bedrägerirådet

16 § Vid Ekobrottsmyndigheten finns ett EU-bedrägeriråd som skall främja åtgärder mot bedrägerier, missbruk och annan oegentlig och ineffektiv hantering och användning av EU-relaterade medel i landet. Ekobrottsmyndigheten ansvarar för rådets kanslifunktioner.

17 § Rådet skall

- främja samverkan mellan berörda myndigheter för att öka effektiviteten när det gäller att förebygga, upptäcka, utreda och vidta åtgärder vid misstanke om felaktig användning av EU-relaterade medel,
- följa utvecklingen av bedrägerier, missbruk och annan oegentlig och ineffektiv hantering och användning av EU-relaterade medel samt föreslå eller initiera åtgärder för att motverka sådana förfaranden,
- vara ett forum för informations- och erfarenhetsutbyte mellan berörda myndigheter,
- analysera och utvärdera insatserna på området.

18 § I rådet ingår företrädare för Riksåklagaren, Ekobrottsmyndigheten, Rikspolisstyrelsen, Tullverket, Riksskatteverket, Statens jordbruksverk, Fiskeriverket, Arbetsmarknadsstyrelsen samt länsstyrelserna i Skåne län och Jämtlands län. Varje myndighet i rådet skall utse en ledamot och en ersättare för denne. Ekobrottsmyndighetens ledamot är ordförande i rådet.

Rådet skall vid behov förordna en eller flera ledamöter med särskild sakkunskap. De medverkar i rådets arbete i den utsträckning som ordföranden bestämmer. Rådets sammansättning skall vara sådan att den främjar utvecklingen av en högt kvalificerad och effektiv samverkan mellan myndigheter och andra aktörer på området.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2001.

På regeringens vägnar

THOMAS BODSTRÖM

Christina Weihe
(Justitiedepartementet)